

7. Teáltalad ellenségim seregén
Általfutok, átszököm kerítésén.
Mely tökéletes az Isten útja,
Tiszta és próbált az ő mondása.
A benne bízónak ő erős pajzsa,
Ez Istennek de ki lehetne mása?
De holott volna oly erős kőszál,
Mint az Isten, aki minket táplál?
8. Az Isten erejébe felöltöztet,
És utamban jól vezérel engemet,
Lábam gyorsítja, mint a szarvasnak,
Magas hegyekre hogy felhághassak;
Ő tanítja kezemet hadakozni
És az acél kézivet elrontani;
Üdvösségednek paizsát nekem
Adod, és jobb kezed megtart engem.
9. Él az Isten, kinek legyen dicséret,
Áldom én üdvözítő Istenemet,
Ki énnekem e hatalmat adta,
Ellenségimet meghódoltatta.
Megőriz engem ellenségeimtől,
Kiken engem fölemelt fejedelmül;
A kegyetlentől megvéd oltalma,
Ki mindenkor halálom kívánja.
10. Azért dicséretet mondok tenéked,
A pogányok közt magasztallak téged,
Szent nevedet éneklek szüntelen,
Hogy te királyodat felségesen
Megsegítéd, és adál kegyességet,
És néki jelentél ily üdvösséget.
Fölkenetett Dávidnak főképpen,
És maradékinak mind örökkön.